

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถการใช้ภาษาไทยและ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทยตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง รวมทั้งหมด 17 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาไทย ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ปีที่ 4 จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วยส่วนที่ 1. รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบทดสอบ และส่วนที่ 2. แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาไทย ซึ่งมีทั้งหมด 4 ตอน คือ แบบทดสอบความสามารถการฟัง เป็นแบบสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แบบทดสอบความสามารถการพูด เป็นการให้นักศึกษาเตรียมการพูด 1 หัวข้อจากที่กำหนด ให้นักศึกษาพูดคนละ 3-5 นาที หลังจากนั้นให้พูดแบบจับพลัน โดยเลือก 1 หัวข้อจากที่กำหนด เตรียม 1 นาที พูดไม่เกิน 5 นาที ไม่ต่ำกว่า 2 นาที สุดท้ายตอบคำถามของผู้สอบ 1 คำถามจากที่กำหนด เวลาตอบคำถามไม่เกิน 1 นาที แบบทดสอบความสามารถการอ่าน เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก 30 ข้อ และอ่านออกเสียง บทความ

1 บท แบบทดสอบความสามารถการเขียน เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก 10 ข้อ เชื่อม คำเป็นบทความ 1 บท ให้เขียนจดหมายถึงคนใดคนหนึ่ง 1 ฉบับ และเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็น ตามหัวข้อที่กำหนดไว้ 1 เรื่อง แล้วสร้างเกณฑ์ประเมินผลการทดสอบความสามารถการพูด และการเขียน การปรับปรุงเครื่องมือทดสอบ ได้นำแบบสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 2 ท่านและผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยจำนวน 3 ท่าน ซึ่งหนึ่งในสามท่านนั้นเป็นอาจารย์จีนที่ เชี่ยวชาญทั้งภาษาจีนและภาษาไทย ช่วยตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องของแบบ ทดสอบและภาษาที่ใช้ในแบบทดสอบ โดยใช้หลักผู้เชี่ยวชาญสองในสามท่านเห็นด้วยเป็นเกณฑ์ใน การตัดสินความเหมาะสมของข้อสอบแต่ละข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัย นำแบบทดสอบความสามารถใช้ภาษาไทย ไปทดสอบ นักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง จำนวน 17 คน ด้วย ตนเอง และเพื่อความสมบูรณ์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลความสามารถพูดและความสามารถ อ่านออกเสียง ผู้วิจัยได้นำเครื่องบันทึกเสียงไปด้วย 1 เครื่อง เพื่อบันทึกเสียงของประชากรทดสอบ เป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำกระดาษคำตอบของนักศึกษามาให้ผู้เชี่ยวชาญภาษาไทย ตรวจสอบ ให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ทักษะทางภาษาที่นักศึกษาจีนชอบคือ การพูด ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะการฟังของ นักศึกษาได้คะแนนสูงสุดเป็นอันดับที่ 1 อยู่ในระดับที่ดี รองลงมาคือการเขียน การพูด และการอ่าน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.94) อยู่ใน เกณฑ์ดีมากและดี

3. ความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ความสามารถในการพูดได้ค่าสูงสุด รองลงมา คือ ความสามารถในการเขียน ซึ่งการพูดกับการเขียนนั้นอยู่ในระดับที่ดี รองต่อไปคือความสามารถในการฟัง และ ความสามารถในการอ่าน ซึ่งอยู่ที่ระดับปานกลาง
4. ความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.94) อยู่ในเกณฑ์ดีมากและดี
5. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และความสามารถการใช้ภาษาไทยในแต่ละทักษะของนักศึกษาจีน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ส่วนผลสัมฤทธิ์รวมการเรียนรู้และความสามารถรวมของการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพิจารณาผลการทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถการใช้ภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ดีและดีมาก และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความสามารถการใช้ภาษาไทยแต่ละด้านแล้ว พบว่าจะแน่นอนเฉลี่ยความสามารถการใช้ภาษาไทยแต่ละด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ความสามารถในการพูด ความสามารถในการเขียน ความสามารถในการฟัง และ ความสามารถในการอ่าน

ค่าเฉลี่ยความสามารถการพูดและการเขียนของนักศึกษาจีนสูง แสดงว่า นักศึกษามีความสามารถในการพูดและการเขียนอยู่ในระดับที่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง เน้นทักษะการพูดและการเขียนโดยตลอด

ค่าเฉลี่ยความสามารถการฟังของนักศึกษาจีนปานกลาง แสดงว่านักศึกษามีความสามารถในการฟังอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสฝึกการฟังอย่างสม่ำเสมอ การฝึกทักษะการฟังนั้น ส่วนใหญ่อาศัยชั่วโมงเรียนเป็นหลัก เพราะแหล่งข้อมูลมีอยู่จำกัด ซึ่งวิธีการที่จะพัฒนาความสามารถการฟังของนักศึกษานอกจากฝึกให้นักศึกษามีนิสัยชอบการฟังแล้วยังควรใช้แบบฝึกหัดการเรียนการสอนทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ ดังที่ ปิยนุช สอาดสุด (2540, หน้า 87) ได้สรุปว่า หลังจากนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณแล้ว นักเรียนมีทักษะทางการฟังเพิ่มขึ้น มีทักษะการฟังสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกและสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้แล้วยังควรใช้แบบฝึกต่าง ๆ ที่มีรูปแบบหลากหลาย ดังเช่น บุญบา พิทักษ์ (2543, หน้า 50) ได้

กล่าวสรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังสูงกว่านักเรียนที่ไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังคะแนนพัฒนาการของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังมากกว่านักเรียนที่ไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย และปียัตร์ ศรีนาค (2540 , หน้า 33) ได้กล่าวสรุปว่าทักษะการฟังจับใจความของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001

ค่าเฉลี่ยความสามารถการอ่านของนักศึกษาจีนปานกลาง แสดงว่านักศึกษามีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีนิสัยชอบอ่าน การฝึกทักษะการอ่านนั้น ส่วนใหญ่อาศัยชั่วโมงเรียนเป็นหลัก และสื่อที่นำมาใช้ในการสอนนั้นส่วนใหญ่เป็นหนังสือพิมพ์และเรื่องสั้น ซึ่งไม่สามารถทำให้นักศึกษาเกิดความต้องการในการอ่าน วิธีการที่จะพัฒนาความสามารถการอ่านก็คือ ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดนิสัยรักการอ่าน โดยใช้สื่อประเภทต่าง ๆ ที่นักศึกษาสนิใจ การใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ดังที่ ปริมวดี ประยูรสุข (2525 , หน้า 95) ได้กล่าวสรุปว่า นักเรียนให้ความสนใจอ่านนิทานทุกประเภทในระดับมาก โดยเฉพาะนิทานประเภทจินตนาการและนิทานอิงประวัติศาสตร์และศาสนา มีค่าความสนใจมากเป็นอันดับที่ 1 และ ที่ 2 ต่อไปคือประเภทเทพนิยายและวรรณคดี นอกจากนี้แล้ว ยังควรใช้แบบฝึกทักษะการอ่านต่าง ๆ ดังที่ อรษา บุญปัญญา (2540 , หน้า 38) ได้สรุปว่า ความก้าวหน้าทางการอ่านของนักศึกษาหลังการฝึกอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีคะแนนสูงกว่าก่อนการฝึกอ่าน โดยใช้แบบฝึกความก้าวหน้าทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผลการวิจัยของวันไชย ไทโยใหม่ (2539 , หน้า 45) สรุปได้ว่า คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและของกลุ่มทดลอง คะแนนการทดสอบสองครั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการพิจารณาการเปรียบเทียบผลการทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทยและผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน สรุปได้ว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาไทยสูงก็จะมีความสามารถในการเรียนภาษาไทยสูง ทั้งนี้ก็เพราะว่าแนวการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่งมุ่งเน้นพัฒนาความสามารถการใช้ภาษา กล่าวคือ ระหว่างการเรียนการสอนนั้น อาจารย์ผู้สอนจะพยายามใช้แบบฝึกหัดและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษามีโอกาสใช้ภาษาไทยให้มากที่สุดโดยเฉพาะในด้านการพูดและการเขียน เช่นให้นักศึกษาบรรยายในหัวข้อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน ให้นักศึกษาฝึกเขียนการบันทึกประจำวัน เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ค่อนข้างยากสำหรับ

นักศึกษา เพราะมีอุปสรรคเรื่องคำศัพท์และหลักภาษามากมาย ศึกษาโดยเฉพาะในตอนแรก ต้องอาศัยการท่องจำเป็นหลัก กิจกรรมเหล่านี้ทำให้นักศึกษามองระบบการสอบและข้อมูลไม่น้อยที่สามารถเอาไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ เช่น ไปพูดคุยกับอาจารย์ นักศึกษาหรือนักท่องเที่ยวคนไทย เป็นต้น ระหว่างการฝึกใช้ภาษาไทย ข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการใช้ภาษา ก็ได้รับการแก้ไขอย่างทีละนิดทีละหน่อย จนสามารถใช้ภาษาอย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว สุดท้ายการท่องจำก็กลายเป็นความสามารถการใช้ภาษา สารที่ใช้ในการสอนนั้น ก็เน้นการใช้สารที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ข่าววิทยุ หนังสือพิมพ์ ราชวัน เป็นต้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ ปักกิ่ง มุ่งเน้นให้นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาไทยทั้งในด้านการพูด การเขียน การฟังและการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวการทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทย ที่เน้นการแก้ปัญหาที่จะได้พบในชีวิตจริง ๆ ดังนั้นผลสัมฤทธิ์การเรียนจึงสอดคล้องกับผลการทดสอบ กล่าวคือนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาไทยสูงก็จะมีความสามารถในการเรียนภาษาไทยสูง

สิ่งที่น่าสังเกตก็คือจากผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน พบว่าจะเน้นทักษะการฟังอยู่ในระดับที่ 1 และการพูดอยู่ในระดับที่ 3 ส่วนจากผลการทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทยพบว่า คะแนนความสามารถการพูดอยู่ในระดับที่ 1 และความสามารถการฟังอยู่ในระดับที่ 3 จากการสัมภาษณ์พบว่า หลังจากสอบปลายภาคในภาคเรียนที่ 6 แล้ว มีนักศึกษาหลายคนติดต่อบริษัทท่องเที่ยว ใช้เวลาว่างพานักท่องเที่ยวชาวไทยไปเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ จึงมีโอกาสฝึกพูดภาษาไทยมากขึ้น ทั้งนี้อาจจะเป็นเหตุที่ทำให้ความสามารถการพูดของนักศึกษาได้รับการพัฒนา ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์การฟังอยู่ในอันดับที่ 1 และอยู่ในระดับที่ดี แต่ผลการทดสอบความสามารถการฟังปรากฏว่าอยู่ในอันดับที่ 3 และอยู่ในระดับปานกลาง จากการสัมภาษณ์พบว่า การสอนวิชาการฟังของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง เน้นการแปลความ และการสรุปความมากกว่าการฟังอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งต้องอาศัยความแม่นยำและไหวพริบในการฟังมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังต่อไปควรเสริมกิจกรรมฝึกการฟังอย่างมีวิจารณญาณให้มากยิ่งขึ้น

ในทางด้านหลักสูตรการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง ได้จัดอย่างมีระบบ เช่น ในปีที่ 1 สอนความรู้พื้นฐานของภาษาไทยเป็นหลัก เริ่มสอนตั้งแต่ระบบเสียง โดยเน้นความถูกต้อง ชัดเจนในการออกเสียง เช่น ฝึกให้ออกเสียงพยัญชนะตัว "ร" กับตัว "ล" ให้ชัด เป็นต้น นอกจากนี้แล้ว ยังสอนบทสนทนาที่ไม่ค่อยยาก เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในปีที่ 2 และปีที่ 3 นักศึกษาจะได้มีโอกาสเรียนทักษะทางภาษา 4 ทักษะพร้อมกัน เพียงแต่ว่าเนื้อหาจะยากขึ้น

ไปเรื่อย ๆ เช่นวิชาการอ่านของปีที่ 2 ส่วนใหญ่สอนบทความสั้น ๆ และเรื่องสั้น ในปี 3 จะสอนการอ่านหนังสือพิมพ์ และในปี 4 จะสอนการอ่านวรรณกรรม วรรณคดีไทย การที่ทางมหาวิทยาลัยได้ให้อาจารย์มีอิสรภาพในการสอนนั้น มีข้อดีตรงที่ว่าทำให้อาจารย์ได้ใช้ความคิดอิสระในการจัดการเรียนการสอน และมีความกระตือรือร้นในการค้นคว้าศึกษาความรู้ใหม่อยู่เสมอ และผลที่ปรากฏก็เป็นที่น่าพอใจ เพราะอาจารย์แต่ละท่านไม่เพียงแต่มีความรู้ความสามารถในการสอน และยังมีประสบการณ์มากมายที่ได้สะสมมาหลายสิบปี ที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง อาจารย์ทุกท่านมีความรับผิดชอบสูงในหน้าที่การงาน จึงทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ ส่วนข้อเสียก็คือ เนื้อหาที่สอนในแต่ละวิชาขาดความต่อเนื่องกัน ถึงแม้ว่าระหว่างอาจารย์จะมีการประสานงานกันอยู่เสมอ ข้อเสียอีกประการหนึ่งก็คือ สำหรับอาจารย์ใหม่มักจะรู้สึกสับสน โดยไม่ทราบควรจะเริ่มสอนอย่างไร เพราะยังขาดประสบการณ์ในการสอน ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่งมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเป็นไปตามอย่างอย่างต่อเนื่อง ควรปรับปรุงเพิ่มเติมหลักสูตรให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยในหัวข้อนี้ โดยใช้ประชากรกลุ่มใหม่
2. ควรมีการวิจัยความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติในมหาวิทยาลัยอื่น
3. ควรมีการวิจัยปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพมากขึ้น

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University